

[Lynnerup Nielsen.]

der er endog flere stationsbyer, hvor mere end halvdelen af arbejdsmandsafdelingernes medlemmer er ledige. Der er mange stationsbyer bl. a. i Nordjylland, hvor arbejdsløshedstallene stadig er meget store og har været det selv i sommerens bedste tid. Ledigheden har været meget stor i byer som Aalborg og Nørresundby og har holdt sig gennem årene, og i Silkeborg og Esbjerg; og adskillige andre byer har der ligeledes i årets bedste måneder været meget stor arbejdsledighed. De igangsatte beredskabsarbejder har ikke været tilstrækkelige til at bringe de tusinder af ledige arbejdsmænd i arbejde, og skal disse beskæftigelsesarbejder i den kommende tid reduceres, vil forholdene tegne sig alt andet end lyst, ikke mindst i byer og stationsbyer, hvor ledigheden er blevet særlig stor, efter at tørve- og brunkulsproduktionen faktisk er ophørt.

Lovforslaget betyder en tiltrængt hjælp for de arbejdsløse, men det klarer naturligvis ikke tilnærmelsesvis de problemer og de vanskeligheder, der i særlig grad rejser sig for de tusinder, der nu engang er kastet ud i arbejdsløsheden. De understøttelsessatser, der er rådende for tiden, er jo totalt undergravet af de prisstigninger, der har fundet sted sommeren igennem, og som jo i særlig grad har taget fart i dette efterår, og alt tyder på en fortsættelse af prisstigningen. Derfor kan jeg naturligvis ikke dele de opfattelser, som er gjort gældende her såvel af arbejds- og socialministeren som af den ærede ordfører for venstre, hr. Lorentzen, og det ærede medlem hr. Fibiger. De har hæftet sig ved det engang indgåede forlig, hvorved man skulle have ordnet kassernes økonomi på en sådan måde, at det skulle være muligt for dem at klare brændselshjælpen.

Men for det første har kasserne jo ifølge arbejdsløshedslovens bestemmelser ikke lov til at udbetale en brændselshjælp; for det andet er det efter min opfattelse heller ikke alle arbejdsløsheds-kasser, der vil have mulighed for at klare en brændselshjælp rent økonomisk, og her vil det vel særlig knibe for en kasse som arbejdsmændenes, der såvidt mig bekendt arbejder med en meget stram økonomi. Derfor er lovforslaget af stor betydning, og hvis der skal gives arbejdsmændene, som vel er den kategori, der er mest ramt af arbejdsløsheden, mulighed for at få noget at putte i kakkelloven, så er dette lovforslags gennemførelse påkrævet.

Det havde måske været nødvendigt at tale mere om det forlig, der blev indgået i foråret om Kristeligt dansk Fællesforbunds

anerkendelse sideordnet med de andre arbejdsløsheds-kasser, ifølge hvilket kasserne fik et tilskud; det havde været nødvendigt, hvis det skulle have gavnet den enkelte arbejdsløse, at de dagpengesatser, der nu engang er fastlagt, var blevet underkastet en regulering, for dagpengesatserne reguleres jo ifølge loven kun en gang om året, altså efter 1. april, og indtil april 1951 kan den foreslåede brændselshjælp være meget tiltrængt og påkrævet.

Det er måske et spørgsmål, om det beløb, her er tale om i brændselshjælp, nemlig 60 kr. for forsørgere og 40 kr. for ikke-forsørgere, svarer til den almindelige prisstigning, som den arbejdsløse og dårligst stillede i vort samfund har måttet tage uden den mindste udligning på anden måde. Jeg tror derfor, at det foreslåede beløb nærmest må betragtes som den yderste nødhjælp, såfremt ikke altfor mange kakkellovne i de arbejdsløses hjem skal blive kolde. Jeg ved, at det vil knibe meget, i særlig grad selvfølgelig for dem, der har en ledighed af længere varighed. Ifølge lovforslaget skal den omtalte brændselshjælp ydes, når ledigheden omfatter 40 dage i tidsrummet fra 1. december 1949 til 31. marts 1950, men adskillige tusinder vil antagelig være ledige i hele den pågældende periode måske i 80 dage, måske mere. Jeg og mit parti kunne have ønsket, at sådanne langvarigt arbejdsløse fik en ekstra portion brændselshjælp; det ville der være god mening i. Det forekommer mig, at det ville være retfærdigt, så meget mere som der ikke er nogen mulighed for blot tilnærmelsesvis at klare vinterens brændselsforbrug for henholdsvis 40 og 60 kr. og der, når dette beløb er brugt, så sandelig ikke er råd til at belaste den altfor lave understøttelse med en udgift på de 10—15 kr. pr. uge, som må til for overhovedet at skaffe varme i de arbejdsløses hjem. Hvis udgifterne til brændsel skal klares med denne hjælp og iøvrigt af den normale understøttelse, betyder det resignation, ja, det betyder simpelthen sult, så længe dagpengesatserne er undergravet af prisstigninger, således som tilfældet nu engang er.

Egentlig burde dagpengesatserne i selve arbejdsløshedsloven undergå en regulering i overensstemmelse med pristallet oftere, end tilfældet er. Forholdet er jo det, at her finder regulering kun sted een gang om året, nemlig pr. 1. april, og de arbejdsløse kommer altså til, som tilfældet har været hele det sidste år, at bære prisstigningen uden mulighed for at få understøttelsen bragt i overensstemmelse med prisudviklingen.